

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtru[m] aggrauetur peccatum ex hoc quod pr[a]edictæ iniuriæ inferuntur
in personas alijs co[n]iunctas? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Ad secundum dicendum, quod Deus quandoque secundum ordinem suæ sapientiæ peccatores cohibet ne possint peccata implere, secundum illud Iob 5. Qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere munus eorū quod cœperant. Quādoque verò eos permittit quod voluerint, agere. Et similiter secundum humanam iustitiam, non pro qualibet culpa homines incarcerantur, sed pro aliquibus.

Ad tertium dicendum, quod detinere hominem ad horam ab aliquo opere illicito statim perpetrando, cuiuslibet licet: sicut cum aliquis detinet aliquem ne se precipitet, vel ne alium feriat. Sed simpliciter aliquem includere vel ligare, ad eum solum pertinet, qui habet disponere vniuersaliter de actibus & vita alterius: quia per hoc impeditur non solum à malis faciendis, sed etiam à bonis agendis.

ARTIC. I V.

Utrum peccatum aggrauetur ex hoc, quod predicta iniuria inferuntur in personas alijs coniunctas?

367

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod peccatum non aggrauetur ex hoc, quod predicta iniuria inferuntur in personas alijs coniunctas. Huiusmodi enim iniurie habent rationem peccati, prout nocentur alicui inferuntur contra eius voluntatē. Sed magis est contra hominis voluntatem malum, quod in propriam personam inferuntur, quam quod inferuntur in personam coniunctam. Ergo iniuria illata in personam coniunctam est minor.

¶ 2 Præterea, In sacra scriptura præcipue reprehenduntur qui pupillis & viduis iniurias inferunt. Vnde dicitur Eceles. 35. Non despiciet preces pupilli, nec viduam, si effundat loquelam gemitus. Sed vidua & pupillus non sunt persona alijs coniuncta. Ergo ex hoc, quod inferuntur iniuria personis coniunctis, non aggrauatur peccatum.

¶ 3 Præterea, Persona coniuncta habet propriam voluntatem, sicut & principalis persona. Potest enim

ali-

aliquid ei esse voluntarium quod est contra voluntatem principalis personæ: ut patet in adulterio, quod placet uxori, & displicet viro. Sed huiusmodi iniuriæ habent rationem peccati, prout consistunt in voluntaria commutatione. Ergo huiusmodi iniuriæ minus habent de ratione peccati.

SED contra est, quod Deut. 21. ad quamdam exaggerationem dicitur, Filij tui, & filia tuæ tradentur alteri populo videntibus oculis tuis.

RESPONDEO dicendum, quod quanto aliqua iniuria in plures redundat, cæteris paribus, tanto grauius est peccatum: & inde est quod grauius est peccatum si aliquis percutiat principem, quam personam priuatam: quia redundat in iniuriam totius multitudinis, ut supra dictum est*. Cum autem inferatur iniuria in aliquam personam coniunctam alteri, qualitercumque illa iniuria pertinet ad duas personas. Et ideo, cæteris paribus, ex hoc ipso aggrauatur peccatum: potest tamen contingere, quod secundum aliquas circumstantias sit grauius peccatum, quod fit contra personam nulli coniunctam, vel propter dignitatem personæ, vel propter magnitudinem nocuenti.

1.2.9.73
art.9.

Ad primum ergo dicendum, quod iniuria illata in personam coniunctam, minus est nociua personæ, cui coniungitur, quam si in ipsam immediatè inferretur: & ex hac parte est minus peccatum. Sed hoc totum quod pertinet ad iniuriam personæ, cui coniungitur, superadditur peccato quod aliquis incurrit ex eo, quod aliam personam secundum se lædit.

Ad secundum dicendum, quod iniuriæ illatæ in viduas & pupillos magis exaggerantur: tum quia magis opponuntur misericordiæ, tum quia idem nomen huiusmodi personis inflictum, est eis grauius, quia non habent releuantem.

Ad tertium dicendum, quod per hoc quod uxor voluntariè consentit in adulterium, minoratur

quidem peccatum, & iniuria ex parte ipsius mulieris. Grauius enim esset si adulter violenter carnem opprimeret. Non tamen propter hoc tollitur iniuria ex parte viri: quia vxor non habet potestatem sui corporis, sed vir, vt dicitur 1. ad Corinth. 7. Et eadem ratio est de similibus. De adulterio tamen, quia non solum iustitiæ, sed etiam castitati opponitur, erit locus infra agendi *, in tractatu de Temperantia.

9. 154.
ar. 8.

QVÆST. LXVI.

De peccatis iustitiæ oppositis: & primò de furto, in nouem articulos diuisa.

DEinde considerandum est de peccatis iustitiæ oppositis, per quæ inferitur nocumentum proximo in rebus, scilicet de furto & rapina.

- ¶ Et circa hoc quærentur nouem.
- ¶ Primo, verum naturalis sit homini possessio exteriorum rerum?
- ¶ Secundo, vtrum licitum sit, quòd aliquis rem aliquam possideat quasi propriam?
- ¶ Tertio, vtrum furtum sit occulta acceptio rei alienæ?
- ¶ Quarto, vtrum rapina sit peccatum specie differens à furto?
- ¶ Quinto, verum omne furtum sit peccatum?
- ¶ Sexto, vtrum furtum sit peccatum mortale?
- ¶ Septimo, vtrum liceat furari in necessitate?
- ¶ Octauo, vtrum omnis rapina sit peccatum mortale?
- ¶ Nono, vtrum rapina sit grauius peccatum, quam furtum?

ARTIC. I.

Vtrum naturalis sit homini possessio exteriorum rerum?

§ 68
Inf. cont.
c. 22. fin.
¶ 127.
fin.

AD primum sic proceditur. Videtur, quòd non sit naturalis homini possessio exteriorum rerum. Nullus enim debet sibi attribuere quod Dei est. Sed dominium omnium creaturarum est proprium.